

Sygnatura akt VI Ka 670/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 września 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Joanny Szlosar – Meller Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.w G.

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2018 r.

sprawy **M. S.** ur. (...) w S.

córki A. i M.

oskarżonej z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 kwietnia 2018 r. sygnatura akt IX K 1255/17

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 100 zł (sto złotych).

Sygn. akt VI Ka 670/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2018 r. sygn. akt IX K 1255/17 Sąd Rejonowy w Gliwicach uznał oskarżoną M. S. za winną popełnienia czynu z art. 178 a § 1 kk i wymierzył jej za ten czyn karę 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na 20 zł. Na mocy art. 42 § 2 kk orzekł środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Sąd orzekł także środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (art. 43 a § 2 kk). Na poczet zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył okres zatrzymania prawą jazdy od dnia 29 września 2017 r.

Zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa opłatę i wydatki.

Wyrok został zaskarżony apelacją osobistą oskarżonej w całości.

Oskarżona zarzuciła rozstrzygnięciu mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych a z ostrożności procesowej obrazę prawa materialnego w postaci art. 42 § 2 kk. Domagała się zmiany wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego na okres dwóch lat próby oraz orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej a z ostrożności procesowej o

zmianę wyroku w zakresie podstawy i czasokresu stosowania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych poprzez orzeczenie w oparciu o art. 42 § 1 zakazu prowadzenia pojazdów określonego rodzaju na okres 1 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Należy stwierdzić, że Sąd I instancji nie dopuścił się uchybień prawa procesowego, a ocena dowodów zaprezentowana przez Sąd I instancji w uzasadnieniu nie budzi żadnych wątpliwości.

Oskarżona prowadziła pojazd mechaniczny w ruchu drogowym w sytuacji gdy stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżoną powietrzu przekroczyło poziom maksymalny dla osób prowadzących pojazd mechaniczny ponad trzykrotnie.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu odwoławczego to nie sposób mówić o błędzie w ustaleniach faktycznych. Jak wynika bowiem z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej oraz stopień jej winy są znaczne.

Sąd I instancji nie wskazał wprawdzie okoliczności, które o takiej ocenie zdecydowały, ale należy stwierdzić, że zawsze kierujący pojazdem mechanicznym w stanie po użyciu alkoholu a tym bardziej w stanie nietrzeźwości rażąco narusza przepisy ruchu drogowego i niesie zagrożenie innym użytkownikom drogi. I jakkolwiek oskarżona nie miała do przejechania zbyt długiego odcinka (między miejscem zamieszkania a miejscem wykonywania pracy) i nie stwierdzono by w inny sposób naruszyła przepisy ruchu drogowego, to mimo to zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym było poważne. To, że oskarżona sama nie przypuszczała, że jest w stanie nietrzeźwości zagrożenia w żadnym wypadku nie zmniejszało. Stopnia winy nie ograniczało nic. Biorąc pod uwagę wyjaśnienia oskarżonej dotyczące ilości i rodzaju spożytego poprzedniego dnia alkoholu, wskazanie urządzenia pomiarowego nie mogło oskarżonej zaskoczyć. Podobnie jak Sąd I instancji, Sąd Okręgowy uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu i stopień winy przemawia przeciwko orzeczeniu o warunkowym umorzeniu postępowania karnego.

Co się tyczy drugiego zarzutu odwoławczego to jest on chybiony. Przestępstwo z art. 178 a § 1 kk (prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości) jest przestępstwem przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i dlatego środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeka się w oparciu o przepis art. 42 § 2 kk. Zgodnie z tym przepisem najkrótszy okres zakazu to 3 lata.

Jeśli chodzi o rozstrzygnięcie o karze to jest ono łagodne. Sąd wybrał najłagodniejszy rodzaj kary. Ilość stawek dziennych grzywny także jest bardzo łagodna, w ocenie Sądu Okręgowego nie odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu. Wysokość stawki dziennej (20 zł) jest niewielka, niewiele odbiega od minimum, oskarżona nikogo nie posiada na utrzymaniu. Wymiar środka karnego, którego orzeczenie było obligatoryjne, jest równy minimum ustawowemu.

O rażącej surowości orzeczenia o karze i środku karnym mowy być nie może, gdyż Sąd I instancji orzekł i karę i środek karny w wysokości tak łagodnej, że można mówić o rażącej łagodności.

Konsekwencją nieuwzględnienia apelacji było orzeczenie obciążające oskarżoną kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze tj. wydatkami postępowania odwoławczego i opłatą za II instancję, gdyż Sąd Okręgowy nie widział najmniejszej możliwości zwolnienia oskarżonej z tych kosztów.